

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Бяла, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЯЛА в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас В. Димитров

при участието на секретаря Михаела Г. Пенева
като разглежда докладваното от Атанас В. Димитров Административно наказателно дело № 20244510200020 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Р. В. В., ЕГН ***** с адрес в с.В., обл..В, ул.“В.“ № ., чрез адв. И. Г. от АК – Ш., със съдебен адрес в гр.В., ж.к.“Т.“, блок № ., ет., ап., против Наказателно постановление № 8471 от 13.12.2023г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ гр.София, с което на жалбоподателя на основание чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание „Глоба“ по чл.53, ал.1, т.2, пр.2 от Закона за пътищата в размер на 3 500 лева, за извършено нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.“а“, пр.2 от ЗП във връзка с чл.7, ал.1, т.4, б.“а“, чл.7, ал.1, т.3, б.“б“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, пр.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

В жалбата се твърди, че обжалваното НП е неправилно, незаконосъобразно и издадено при съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се иска неговата отмяна. Претендират се разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Наказващият орган не изпраща процесуален представител. Депозирано е писмено становище, с което молят жалбата да бъде оставена без уважение, а НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски.

Районна прокуратура – Русе, ТО-Бяла, не е изпратила представител и не е взела становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.11.2023г., в 15:30 часа, на път I-5, км.56, на отбивна площадка в близост до бензиностанция „Л.“, в посока гр.В.Т., св. С. – инспектор контрол по РПМ при АПИ, осъществявал служебните си задължения, където спрял за проверка съчленено ППС с пет оси - МПС с две оси марка „С.“ с рег.№ ..... и полуремарке с три оси с рег.№ ....., извършващо обществен превоз на товари – пелети шрот. След извършване на документалната проверка, пристъпил към измерване с техническо средство - електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел DFW-KR № 118807 и

ролетка № 1304/18/5м, при която било констатирано, че натоварването на задвижващата 2-ра единична ос на ППС е 14.075т, при максимално допустимо натоварване от 11.5т, съгласно чл.7, ал.1, т.4, б.„а“ от Наредба № 11 на МРРБ. При измерено разстояние между осите 1.36м, сумата от натоварването на ос на тройната ос на полуремаркетото е 31.345т при максимално допустимо натоварване на оста 24т, съгласно чл.7, ал.1, т.3, б.„б“ от Наредба № 11 на МРРБ. Данните от измерването били показани на водача, като издали и кантарна бележка № 621/20.11.2023г. с резултатите от измерването, в която водачът собственоръчно написал номера на МПС, името и фамилията си и се подписал. Водачът не представил валидно разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси) за движение на извънгабаритно пътно превозно средство по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Наредбата, респ. тежко по чл.3, т.2 на Наредбата, издадено по реда на Наредба № 11 на МРРБ, от администрацията, управляваща пътя /АПИ/ за дейност от специално ползване на пътищата. Св. С. съставил на място АУАН за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.„а“ от Закона за пътищата. Актът бил предявен на жалбоподателя и подписан от него без възражения. С разписка бил връчен и екземпляр от акта срещу подпис на жалбоподателя.

След съставяне на АУАН не постъпило писмено възражение в законоустановения седемдневен срок. Въз основа на съставения АУАН, АНО издал обжалваното НП на 13.12.2023г., връчено лично на жалбоподателя на 06.01.2024г.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на приложените и приобщени към делото по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства и разпитаните по делото свидетели.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Актът е съставен от компетентен орган по смисъла на чл.56, ал.2, т.1 от Закона за пътищата, какъвто се явява св. С. – инспектор в отдел контрол по РПМ при АПИ, определен със Заповед № РД-11-247 от 31.03.2022г. на Председател на УС на АПИ. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган съгласно чл.56, ал.3, т.1 от ЗП, какъвто се явява началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ в дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към АПИ, оправомощен със Заповед РД-11-246 от 31.03.2022г. на Председателя на УС на АПИ. Предвид горното за съда няма съмнение относно компетентността на актосъставителя и АНО.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП се съдържат всички изискуеми реквизити – посочени са дата и точното място на нарушението, описание на същото и обстоятелствата, при които е било извършено, както и нарушената правна норма. Жалбоподателят е разбрал какво точно нарушение му се вменява във вина още към момента на съставяне на АУАН и не е имал възражения, поради което правото му на защита не е било нарушено. По идентичен начин от АУАН, нарушението е привнесено и в НП, като жалбоподателят е санкциониран съобразно приложимата санкционна норма на чл.53, ал.1, т.2 от ЗП.

Съдът кредитира изцяло показанията на св. С. като последователни, логични и непротиворечиви, кореспондиращи напълно със събрания по делото доказателствен материал. Същият е очевидец на нарушението и е съставил АУАН след констатирането му, като съдът го намира за незаинтересован и непредубеден от изхода на делото свидетел. Показанията му са в пълно съответствие с установената в АУАН и НП фактическа обстановка. Нарушението е установено по несъмнен и безспорен начин. ППС е било претеглено с надлежното техническо средство, съгласно изискванията на чл.35, ал.3 от Наредба № 11, като се установило претоварване в два от параметрите му. Представени са по делото от АНО писмени доказателства относно електронната везна, посочена в НП, с която е било извършено измерването. Установява се, че същата е преминала последваща проверка към момента на нарушението, поради което е била годно техническо средство за измерване. Същото се отнася и за използваната при проверката ролетка, за която е представен

сертификат за съответствие, предвид на което също се явява годно средство за измерване, отговарящо на закона за измерванията.

Съгласно чл.26, ал.2, т.1 б.„а“ от ЗП За дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия: а) движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. В случая е следвало да се представи от водача разрешение, което е следвало да съпътства ППС. Жалбоподателят не е представил такова разрешение, с което е осъществил състава на вмененото му нарушение.

Съдът не споделя изложените в жалбата доводи, че установеното натоварване попада в изключението на чл.8, ал.5 във връзка с чл.14, ал.3 от Наредбата. Според посочените разпоредби, на извънгабаритни и/или тежки ППС се разрешава да се движат след заплащане само на такса, ако имат обща маса до 45т или натоварване на ос, което не превишава с повече от 30% допустимите максимални натоварвания на ос. Макар действително след направеното измерване да се установява, че натоварването на осите попада в тези граници, общата маса на ППС е 53 530кг, което изключва приложението на визираното в наредбата изключение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че дори установеното нарушение да попада в посоченото изключение, при съвкупното тълкуване на нормите на чл.14 и чл.15 от Наредба № 11 тежки пътни превозни средства, както и тези на чл.26, ал.2 и ал.3 от Закона за пътищата става ясно, че понятието „без разрешение“ включва, както движението на извънгабаритни ППС без издадено разрешително, така и в случаите на движение на извънгабаритни ППС без документ за заплатена дължима такса, когато размерите им са в допустимите извънгабаритни норми по чл. 14, ал. 3, във връзка с чл. 8, ал. 5 от Наредбата.

Видно от обстоятелствената част на НП, свързана с описанието на нарушението, АНО е посочил, че водачът осъществява движение на тежко ППС и не представя валидно разрешение (разрешително или квитанция за платени пътни такси), издадено от администрацията, управляваща пътя (АПИ). Това всъщност е и фактическия състав на нарушението, което визира разпоредбата на чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“ от Закон за пътищата и което е осъществено от страна на жалбоподателя. В този смисъл са неоснователни възраженията за несъставомерност на деянието по посочената като нарушена норма, както и за допуснато нарушение в АУАН и НП при посочване на реда за издаване на разрешителното. От субективна страна деянието е извършено виновно, тъй водачът е следвало да провери и да се убеди, че параметрите на ППС с товар или без товар не надвишават максимално допустимите норми по Наредбата, но не го е сторил. Същият е бил длъжен и е могъл да предвиди настъпването на обществено опасните последици. В конкретният случай задължението за предвиждане пряко произтича от чл. 26, ал.2, т.1, б.„а“ от ЗП, който регламентира задължението на водачите на тежките и извънгабаритните ППС за движение по пътната мрежа, само след разрешение от администрацията, управляваща пътя. Като правоспособен водач на съчленено ППС същият е имал възможност да придобие точно обективни представи относно управляваното ППС, неговите габарити и тегло, както и да съобрази кога същото е претоварено, още повече отчитайки разликата между установеното и максимално допустимото натоварване, и знанието на водача за вида на превозваната стока – пелети шрот, изведено от представения от него при проверката пътен лист № 146644/20.11.2023г. и кантарна бележка № 233047/20.11.2023г.

В жалбата се възражава, че извършеното нарушение следва да се квалифицира като такова по Закона за движение по пътищата. Сочи се, че с оглед изключението по чл.8, ал.5 вр. с чл.14, ал.3 от Наредбата, в което попада и процесното ППС, било допустимо движение на извънгабаритни ППС без издадено разрешение, а при заплащане на определена такса, като административнонаказателната разпоредба, която съдържа в хипотезата си установените от контролните органи съставомерни факти, била тази на чл.177, ал.3 от ЗДвП. Поради което и съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН следва да се приложи нормата на чл.177, ал.3, т.1 вр. с чл.167а от ЗДвП, като по-благоприятна за дееца и да бъде наложена глоба в размер на 500лв.

Възражението е неоснователно най-напред поради това, че Закона за пътищата и Закона за движението по пътищата регламентират различни обществени отношения. Закона за пътищата се отнася до обществените отношения, свързани със собствеността, ползването, управлението, стопанисването, изграждането, ремонта, поддържането и финансирането на пътищата, както и с управлението на безопасността на пътната инфраструктура в Република България, а ЗДвП има за основно предназначение опазване живота и здравето на участниците в движението по пътищата, улесняване на тяхното придвижване, опазване имущество на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. При движение на извънгабаритно и/или тежко ППС без разрешение по пътищата несъмнено се нарушават правните норми на ЗП, тъй като пътищата са застрашени от увреждане. След като се нарушават неговите правила, то логично и в съответствие със закона е и отговорност да се търси на основание на същите, от органите, контролиращи неговото изпълнение, а именно длъжностните лица при АПИ, какъвто е и процесният случай на упражнен контрол по спазването на ЗП и правилата за движение на извънгабаритни превозни средства. Предвид изложеното не може да се сподели виждането, че се касае за едно и също нарушение и правилно отговорността е ангажирана по ЗП. Още повече, че съгласно разпоредбата на чл.189, ал.12 от ЗДвП, „Наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.“. Процесното наказателно постановление е издадено от Началник отдел „КРПМ“ към дирекция „АРОК“ при АПИ, оправомощен от председателя на Управителния съвет на АПИ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, който не е компетентен орган да издава наказателни постановления за нарушения по Закона за движение по пътищата. Такава компетентност имат единствено съгласно нормата на чл.189е, ал.12 от закона, която изрично предвижда, че се касае до нарушения на чл.179, ал.3-3в от ЗДвП.

По отношение възражението на жалбоподателя относно незаконосъобразността на процедурата по установяване на нарушението, предвид липсата на служители на МВР съгласно разпоредбата на чл.37 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ, съдът намира същото за неоснователно. Участието на органите на МВР не е задължително по време на извършване на проверка и съставяне на АУАН. Предвиденото в посочената норма представлява правна възможност, която законът предоставя на отделните ведомства за взаимодействие и съвместна работа, като самостоятелността в действията на двата органа не поставя под въпрос тяхната законосъобразност.

Съдът намира, че наказанието наложено на жалбоподателя, е индивидуализирано правилно, при спазване изискванията на чл.12 и чл.27 от ЗАНН. За нарушението по чл.53, ал.1, т.2 от ЗП е предвидена глоба в размер от 1000лв. до 5000лв., като в случая наказанието е 3500лв., т.е. малко над средния размер. При определянето му, съгласно НП, АНО е отчел като смекчаващи отговорността обстоятелства - че нарушението е извършено за първи път, а като отегчаващи обстоятелства - степента на надвишаване на нормите на Наредба №11. Посочените отегчаващи отговорността обстоятелства са определени правилно. Съдът счита, че извършеното нарушение действително се отличава с по-висока обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид, вземайки предвид, че макар поосовото претоварване да е в допустимите в чл.14, ал.3 от Наредбата граници, превишението на общата максимално допустимата маса е с 13 530кг. Претоварването с повече от 20% може да се квалифицира като „най-тежко нарушение“ с оглед надвишаване на максимално допустимата маса и попада в т.2 от Приложение № 1 „Категория на тежестта на нарушенията“ от Регламент (ЕС) 2016/403 на Комисията от 18 март 2016 година за допълнение на Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на класификацията на тежките нарушения на правилата на Съюза, които могат да доведат до загуба на добрата репутация на автомобилния превозвач, и за изменение на приложение III към Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета. По изложените съображения, съдът намира, че макар нарушението да е за първи път, тежестта на същото не предполагат налагане на наказание в минимален размер и АНО е определил

съответно с тежестта на нарушението наказание.

Процесуалния представител на ответната страна – Агенция „Пътна инфраструктура“ – гр. София е направил искане за присъждане на разноски в размер на 120 лв. за юрисконсулт на основание чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, като е представил списък на разноски. С оглед приложимата норма на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, във вр. с чл. 143 от АПК, възнаграждението за юрисконсулт се определя от съда, като не може да надхвърля размерите по чл. 27е от НЗПП /в случая от 80 до 120 лв. /. По преценка на фактическата и правна сложност на делото, съдът определя на ответната страна Агенция „Пътна инфраструктура“ – гр. София разноски за процесуално представителство в размер на 80 лв.

Предвид изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 8471 от 13.12.2023г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ гр.София, с което на Р. В. В., ЕГН ***** с адрес в с.В., обл.В., ул.“В.а“ № ., на основание чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание „Глоба“ по чл.53, ал.1, т.2, пр.2 от Закона за пътищата в размер на 3 500 лева, за извършено нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.“а“, пр.2 от ЗП във връзка с чл.7, ал.1, т.4, б.“а“, чл.7, ал.1, т.3, б.“б“, чл.8, ал.1 и чл.37, ал.1, т.1, пр.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

ОСЪЖДА Р. В. В., ЕГН ***** с адрес в с.В. обл.В. ул.“В.“ № да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ – гр. София разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на **80лв.**

Решението подлежи на обжалване по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Бяла: _____/п/_____